

**Bryssel den 13 maj 2025
(OR. en)**

8710/25

**Interinstitutionellt ärende:
2023/0158 (CNS)**

**FISC 111
UD 104
ECOFIN 512
MI 290
COMER 76**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	13 maj 2025
till:	Delegationerna
Ärende:	Utkast till direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för beskattningsbara personer som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import – Allmän riktlinje

För delegationerna bifogas texten till den allmänna riktlinje om det ovannämnda utkastet till direktiv som nåddes av rådet vid dess 4094:e möte den 13 maj 2025.

Utkast till

RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2006/112/EG vad gäller mervärdesskatteregler för beskattningsbara personer som möjliggör distansförsäljning av importerade varor och tillämpningen av den särskilda ordningen för distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeland och särskilda ordningar för deklaration och betalning av mervärdesskatt vid import

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

- (1) Det har visats att användningen av ordningen med en enda kontaktpunkt för import (*importordningen*) underlättar och garanterar ökad efterlevnad av mervärdesskattereglerna i samband med import och därmed säkerställer att det inte förekommer någon snedvridning av konkurrensen till nackdel för varor från EU genom mindre effektiv skatteuppbörd på import av försändelser av ringa värde från tredjeländer till konsumenter i EU. Mot bakgrund av den exponentiellt ökande importen är det nödvändigt att ytterligare uppmuntra användningen av importordningen. För att uppnå detta mål bör näringsidkare som inte är registrerade i importordningen, men som utför leveranser inom ramen för en enda kontaktpunkt för import (IOSS), som regel vara skyldiga att betala mervärdesskatt vid import och vid distansförsäljning av importerade varor i de medlemsstater som utgör varornas slutdestination, vilket kräver registrering i var och en av dessa medlemsstater.
- (2) För att skydda medlemsstaternas skatteintäkter bör näringsidkare som inte är etablerade i unionen och som inte använder IOSS vara skyldiga att utse en skatterepresentant som åtar sig alla mervärdesskattskyldigheter i samband med alla importsändningar som omfattas. Denna skyldighet bör dock inte gälla om näringsidkaren är etablerad i ett land som förtecknas i kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/942³ och med vilket unionen eller importmedlemsstaten har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd. För att förbättra kontrollen av efterlevnaden är tillämpningen av en skyldighet att använda en skatterepresentant därför ett lämpligt och proportionellt alternativ för leverantörer eller faktiska leverantörer som inte är etablerade i unionen och som inte använder sig av IOSS.

³ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/942 av den 10 juni 2021 om tillämpningsföreskrifter för rådets direktiv 2006/112/EG vad gäller fastställandet av förteckningen över tredjeländer med vilka unionen har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd som har ett liknande tillämpningsområde som rådets direktiv 2010/24/EU och rådets förordning (EU) nr 904/2010.

- (3) Villkoren för att utse en skatterepresentant för betalning av mervärdesskatt bör därför anpassas till skyldigheten för näringsidkare som är etablerade utanför EU att utse en förmedlare för användningen av IOSS, i syfte att säkerställa lika villkor för uppbörden av mervärdesskatt vid distansförsäljning av importerade varor som omfattas. Detta innebär att vissa leverantörer eller faktiska leverantörer som är etablerade utanför EU blir skyldiga att ha en skatterepresentant för både import och distansförsäljning av importerade varor i varje medlemsstat där sådana leveranser äger rum. Eftersom importmedlemsstaten och medlemsstaten för distansförsäljning av importerade varor är densamma när IOSS inte används, kanske det inte finns något behov av att utse två olika skatterepresentanter i den medlemsstaten.
- (4) När IOSS inte används tas mervärdesskatten vid import av försändelser som omfattas ut direkt av den medlemsstat som utgör varornas slutdestination, som är den medlemsstat där importen sker. I fall där IOSS används är importen däremot undantagen från mervärdesskatt, och mervärdesskatten vid distansförsäljning av importerade varor tas ut av leverantören och betalas till dennes identifieringsmedlemsstat, som överför mervärdesskatten till de berörda konsumtionsmedlemsstaterna. Vid fastställandet av villkoren för att utse en skatterepresentant när IOSS inte används bör denna situation därför beaktas. När medlemsstaterna fastställer villkoren för att utse en förmedlare när IOSS används får de kräva garantier som är adekvata och står i proportion till de risker som är förknippade med de personer och de transaktioner som förmedlarens verksamhet avser.

- (5) Indirekta tullombud har en betydande roll i de förfaranden som är knutna till import av försändelser. Även om deras uppgift i första hand rör tullbestämmelser kan de ha en aktiv roll när det gäller att säkerställa att mervärdesskatt tas ut vid import. För närvarande är detta möjligt om det indirekta tullombudet är utsett till betalningsskyldig för mervärdesskatten vid import. Enligt strategin för att uppmuntra användningen av IOSS kan det indirekta tullombudet dock anses skyldigt att betala mervärdesskatt vid import om tullombudet agerar som skatterepresentant för den som är betalningsskyldig för sådan mervärdesskatt. Eftersom det indirekta tullombudet kan, men inte är skyldigt att, agera som skatterepresentant, är det lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att göra indirekta tullombud som inte agerar som skatterepresentant solidariskt ansvariga för att betala mervärdesskatt vid import, i syfte att säkerställa betalningen av sådan mervärdesskatt. Utöver detta bör medlemsstaterna ges möjlighet att göra andra personer, till exempel personer som är skyldiga att betala tullskuld vid oriktigheter på tullområdet, solidariskt ansvariga för att betala mervärdesskatt vid import.

- (6) Enligt strategin för att uppmuntra användningen av IOSS är leverantören eller den faktiska leverantören systematiskt betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import. Följaktligen övergår varorna inte till fri omsättning om leverantören, den faktiska leverantören och, i förekommande fall, den skatterepresentant som utsetts eller den person som kan hållas solidariskt ansvarig för att betala mervärdesskatt vid import inte fullgör sina skyldigheter. För att undvika att kunden får ta konsekvenserna av att de betalningsskyldiga för mervärdesskatt vid import inte fullgör sina skyldigheter, får medlemsstaterna tillåta att kunden – efter kundens samtycke – betalar den mervärdesskatt vid import som leverantören eller den faktiska leverantören ska betala, om leverantören eller den faktiska leverantören inte fullgör sina registrerings- och betalningsskyldigheter och om leverantören eller den faktiska leverantören är okänd för den person som lämnar in tulldeklarationen vid importtillfället. Medlemsstaterna bör dock få fastställa lämpliga villkor och förfaranden för att tillämpa denna möjlighet, för att undvika att kundens betalning av mervärdesskatten vid import gör åtgärden för att uppmuntra användningen av IOSS mindre effektiv. Kundens betalning bör inte påverka kundens möjlighet att återkräva mervärdesskatten vid import från leverantören eller den faktiska leverantören enligt tillämplig civilrätt. Eftersom syftet med denna möjlighet är att övervinna de svårigheter som uppstår i samband med att ansvaret vid importsändningar övergår från kunden till leverantören, bör kommissionen bedöma huruvida det är motiverat att behålla dessa regler efter slutförandet av tullreformen.
- (7) I de särskilda ordningar som anges i avdelning XII kapitel 7 föreskrivs att den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import knuten till distansförsäljning av importerade varor som omfattas är kunden. Detta strider mot målet att flytta ansvaret från kunden till leverantören eller den faktiska leverantören och göra dem systematiskt betalningsansvariga för mervärdesskatt vid import av dessa varor. Även i de fall där kunden betalar mervärdesskatten vid import förblir leverantören eller den faktiska leverantören i princip ansvarig. Därför bör de särskilda ordningarna inte längre tillämpas och bör utgå.

- (8) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument⁴, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Lagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (9) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att påskynda konceptet med en gemensam mervärdesskatteregistrering i unionen, endast kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i enlighet med artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (10) Direktiv 2006/112/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

⁴ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Ändringar av direktiv 2006/112/EG med verkan från och med den 1 juli 2028

Direktiv 2006/112/EG ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 201 ska ersättas med följande:

”Artikel 201

Mervärdesskatt ska vid import betalas av den eller de personer som har utsetts till eller godtagits som betalningsskyldiga av den medlemsstat till vilken varorna importeras.

Med avvikelse från första stycket ska den leverantör eller, i tillämpliga fall, den faktiska leverantör i enlighet med artikel 14a.1, som bedriver distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeteritorium eller ett tredjeland som omfattas av den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4 vara den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import.

Om den leverantör eller den faktiska leverantör som avses i andra stycket inte är etablerad i gemenskapen utan i ett tredjeland med vilket varken unionen eller den medlemsstat till vilken varorna importeras har ingått ett avtal om ömsesidigt bistånd med en räckvidd liknande den i rådets direktiv 2010/24/EU och förordning (EU) nr 904/2010, ska den personen utse en skatterepresentant i den medlemsstat till vilken varorna importeras till betalningsskyldig för mervärdesskatt vid import.

Om importen av varor är undantagen i enlighet med artikel 143.1 ca ska tredje stycket inte tillämpas.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 201a

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 201 andra och tredje styckena, och om de personer som är betalningsskyldiga för mervärdesskatt vid import inte fullgör sina skattemässiga skyldigheter enligt dessa stycken, får medlemsstaterna, på de villkor och i enlighet med de förfaranden som de får fastställa, tillåta att kunden betalar den mervärdesskatt vid import som dessa personer ska betala.”

3. I artikel 204.1 ska andra stycket ändras på följande sätt:

”När den beskattningsbara transaktionen utförs av en beskattningsbar person som inte är etablerad i den medlemsstat i vilken mervärdesskatten ska betalas och det med det land i vilket den beskattningsbara personen har sitt säte eller är etablerad inte finns något rättsligt instrument om ömsesidigt bistånd med en räckvidd som är likartad den som föreskrivs i rådets direktiv 2010/24/EU och i rådets förordning (EU) nr 904/2010, får medlemsstaterna dessutom införa bestämmelser om att en skatterepresentant som utsetts av den icke-etablerade beskattningsbara personen ska vara betalningsskyldig.”

4. I artikel 204.1 ska följande stycke införas efter tredje stycket:

”Med avvikelse från första och andra stycket ska en beskattningsbar person, om denne är skyldig att utse en skatterepresentant i enlighet med artikel 201 tredje stycket, utse en skatterepresentant till betalningsskyldig för mervärdesskatt vid distansförsäljning av varor importerade från ett tredjeterritorium eller ett tredjeländ som omfattas av den särskilda ordningen i avdelning XII kapitel 6 avsnitt 4.”

5. I artikel 205 ska följande stycke införas efter första stycket:

”I det fall som avses i artikel 201 andra och tredje styckena får medlemsstaterna föreskriva att en annan person än kunden och den som är betalningsskyldig för mervärdesskatt ska vara solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatt vid import.”

6. Följande artikel ska införas:

”Artikel 205a

Senast den [31 mars 2032] ska kommissionen, på grundval av den information som medlemsstaterna lämnat, för rådet lägga fram en utvärderingsrapport om hur bestämmelserna i artikel 201 andra, tredje och fjärde styckena, artikel 201a, artikel 204.1 fjärde stycket och artikel 205 andra stycket fungerar, inbegripet hur de inverkar på den inre marknadens funktion, samt bedöma behovet av att behålla artikel 201a och artikel 205 andra stycket och vid behov lägga fram ett lämpligt lagstiftningsförslag.”

7. I avdelning XII ska kapitel 7 utgå.

Artikel 2

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 juni 2028 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artikel 1 i detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 juli 2028.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande